„Gazeta Lwowska“ z dod[illegible] urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 175. Piątek 31. Lipca 1868. **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 31. lipca. Jego Cesarska Mość przybył wczoraj w towarzystwie księcia Hohenlohe na plac festynu strzeleckiego, gdzie Go witano grzmiącemi okrzykami radości. Podczas uczty wniósł Najj. Pan zdrowie wszystkich strzelców, oglądał lokalność, zatrzymał się dłuższy czas na strzelnicy, witany wszędzie z entuzyazmem.

Dzisiejsza gazeta wiedeńska ogłasza ustawę tyczącą się pensyi emerytalnej ministrów.

Peszt, 30. lipca. W ogólnej dyskusyi nad projektem ustawy wojskowej przemawiał Madarasz za wnioskiem lewicy, Perczel w ognistej mowie bronił projektu.

Belgrad, 30. lipca. Dziś publikowano uroczyście berat sułtański uznający księcia Milana. Regencya dziękując posłowi Porty oświadczyła, że książę Milan w uległości dla Sułtana strzedz będzie nieustannie i gorliwie praw narodu serbskiego.

(Telegramy „Czasu“.)

Paryż, 28. lipca wieczór. Ciało prawodawcze uchwaliło ustawę względem zaciągnięcia pożyczki. Następnie prezes izby odczytał dekret orzekający zamknięcie zebrania ciała prawodawczego.

Paryż, 29. lipca. Z powodu interpelacyi Otwaya w izbie niższej angielskiej (dnia 27. lipca) co do pogłosek o zjednoczeniu cłowem Francyi, Belgii i Holandyi, „Constitutionnel“ powiada, że brak stanowczości w polityce angielskiej wiele przyczynił się do sprowadzenia w jednej części Europy przeobrażenia terytoryalnego i politycznego. Jeśliby interpelacya Otwaya miała być symptomatem polityki angielskiej, natedy „Constitutionnel“ spodziewa się, że Anglia rozważy dojrzałe pierwszy akt pojawienia się znowu swojego na scenie europejskiej i zbada, ażali przeszłe wypadki, którym potakiwano milcząc, nie sprowadziły zupełnie nowego porządku rzeczy, którego rozwój byłby niepowstrzymalnym, gdyby nie oddziaływał na przyczynę, która go sprowadziła.

Belgrad, 29. lipca. Jutro przed południem odbędzie się uroczyste wręczenie beratu inwestytury przez posłannika Porty.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

W tegorocznem na dniu 19. lipca przedsięwziętem losowaniu fundacyi przez ś. p. Wincentego Łodzia Ponińskiego dla ubogich czeladników rzemieślniczych ustanowionej, brało udział 463 uczestników.

Losy wygrywające wyciągnęli: a to

I. premię na 606 złr. w. a. Tomasz Wyspiański czeladnik krawiecki, lat 47;

II. premię na 505 złr. w. a. Karol Modrany, czeladnik szewski, lat 26;

III. premię na 404 złr. w. a. Jan Karnecki, czeladnik krawiecki, lat 40;

IV. premię na 303 złr. w. a. Feliks Szumlacki, czeladnik krawiecki, lat 51.

Co się niniejszem do ogólnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 24. lipca 1868.

Gmina Lisko, w powiecie Kamionka strumiłowa zobowiązała się w celu zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej:

1. Wybudować na własnym gruncie budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dostarczać na opał szkoły trzy sągi drzewa.

2. Odstąpić na wieczne czasy każdoczesnemu nauczycielowi ogród w rozległości 500 □°.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie osiemdziesiąt złr. w. a. w kwartalnych ratach z góry, a nadto dawać mu sześć korcy twardego zboża rocznie.

4. Sprzęty szkolne własnym kosztem posprawiać, i takowe w dobrym stanie utrzymywać.

5. Na wydatki kancelaryjne dawać co kwartał 50 cent., tudzież postarać się o usługę szkolną.

6. Prawo prezentowania przysłużać będzie gminie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w popieraniu celów oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości.

Z rady szkolnej krajowej.
Lwów dnia 24. lipca 1868.

W celu zaprowadzenia uregulowanej nauki szkolnej, przyjęły gminy Zielonki, Garlica murowana, i Pękowice następujące zobowiązania:

1. Wybudować budynek szkolny w Zielonkach, urządzić i opalać.

2. Na uposażenie nauczyciela dać grunt pod l. parc. 1247 w rozległości 2 morgów i płacić 195 złr. w. a.

3. Na wydatki kancelaryjne dawać 10 złr. a na stróża 12 złr. w. a.

Prawo prezentowania wykonywać ma gmina Zielonki.

Okazaną w ten sposób gorliwość około krzewienia oświaty ludowej podaje się z uznaniem do wiadomości publicznej.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 20. lipca 1868.

Część nieurzędowa.

O stanowisku, jakie opozycya w sejmie węgierskim w obec ustawy o obronie krajowej zająć powinna, donoszą zgodnie z dawniejszemi doniesieniami co następuje: Ernest Simonyi, przewódzca skrajnej lewicy, wyjeżdża w najbliższym czasie do Paryża dając tem wyraźnie do poznania, że wniosku Madaraczego bronić nie ma chęci i inni członkowie skrajnej lewicy będą mur głową przebijać, t. j. będą bronić pomienionego wniosku. Jest to rzeczą charakterystyczną, że jedyny reprezentant politycznego wykształcenia, którym stronnictwo skrajne poszczycić się może, zaraz przy pierwszej kwestyi zasadniczej oświadcza, że jego stronnictwo zajęło pozycyę, na której utrzymać się niepodobna. Centrum lewicy (stronnictwo Tiszy i Ghyczego) przyjmie projekt rządowy jako podstawę do specyalnej debaty postawi przy nim swoje poprawki a w razie odrzucenia tychże, powstrzyma się od głosowania przy trzeciem czytaniu. Skoro tylko projekt po otrzymaniu najwyższej sankcyi podniesiony zostanie do ustawy, zgłoszą się wszyscy zdolni członkowie do służby w armii Honwedów, aby przez to okazać, że ich opozycya nie opiera się na stronniczości.

Stan rzeczy w Tryeście zawsze jeszcze nie jest zadawalniający. Od d. 25. b. m. jak pisze jeden z korespondentów „Pr.“ powtarzają się niemal codziennie bójki. Italianissimi wynaleźli jeden sposób dręczenia słowiańskiej ludności aż do rozpaczy. Nie chcą dawać żadnej roboty biednym ludziom z prowincyi. Tak np. Serwola jest uboga wioszczyna i jeżeli Serwolanczyk nie znajdzie roboty w Tryeście to musi ginąć. Gdy przed kilku dniami zeszli się robotnicy do zwyczajnej roboty, powiedziano im, że dla was Słowian nie ma żadnej roboty więcej, a gdy biedni wieśniacy, którzy przez całe wieki uczciwie tutaj na chleb zarabiali, z rozpaczą do swoich nędznych chat powracali, przybyły całe rzesze Friulczyków, aby objąć roboty, które niegdyś Słowianie wykonywali. Tym sposobem spodziewają się Italianissimi, że będą mogli słowiańskich robotników zastąpić włoskiemi. A nie myślcie — pisze dalej korespondent „Pr.“ — że nasi kupcy robią to z własnego popędu. Ulegają oni teroryzmowi, a to jest dowodem, że partya czynu ma przewagę. Wszystkie indywidua aresztowane w czasie zamięszania z dnia 13. b. m. uwolniono. Dla czego? — Ponieważ właściwych przewódzców nie pochwycono i ponieważ oni nie są tak naiwni, żeby się dać pochwycić. Aresztowani byli to tylko narzędzia. Stronnictwo ruchu posługuje się nawet dziećmi do dopięcia swoich zamiarów. Przechodząc raz spacerem koło kolei żelaznej słyszałem jak jakiś około 10 lat wieku liczący ulicznik mówił do swoich towarzyszów: „Dziś wieczór więc nie będziemy wyprawiać krzyków.“ Zbliżyłem się doń i zapytałem: „Wieleż ci płacą chłopcze za krzyczeniu.“ — „Cztery kraicary — odpowiedział — ale niektórzy dostają dziesięć krajcarów.“ Jest to dowód, że krzykaczów opłacają. Nie dziwota więc, że Słowianie pałają zemstą i największą nienawiścią ku Półwłochom. Stronnictwo ruchu nie lęka się żadnych środków, aby podżegać nienawiść ku milicyi terytoryalnej. Tak np. młodego Parisi wystawiają za męczennika i jego fotografie sprzedają po 20 krajcarów po wszystkich miejscach publicznych. Tymczasem postanowiono już, że Fml. Möring obejmie namiestnictwo w Tryeście. Prócz tego udaje się tam jeszcze rządowy komisarz ministeryalny, aby przy zbadaniu tamtejszych wypadków dopomagać Fml. Möringowi. Dokładna, na długoletniem doświadczeniu oparta znajomość Tryestu, jaką obok energii posiada Fml. Möring, zabezpiecza jak twierdzi „Pr.“ to miasto od powrotu podobnych nadużyć i położy tamę kołowaciźnie włoskiej. Z innej strony przeciwnie donoszą, że hr. Coronini, namiestnik w Salzburgu, ma nadzieją zostania gubernatorem w Tryeście.

O wiedeńskiej konferencyi telegraficznej pisze „Monitor“ paryski co następuje: Konferencya, która dnia 13. przeszłego miesiąca zebrała się była w Wiedniu, aby przystąpić do rewizyi pierwszego międzynarodowego traktatu względem telegrafów z d. 17. maja 1865, ukończyła swoje roboty. Okrom państwa kościelnego, które z góry oświadczyło, że przystępuje do uchwał zgromadzenia, reprezentowane w niem były wszystkie państwa europejskie, a prócz tego jeszcze Indye i Persya. Należeli tedy do tej konferencyi deputowani północnych Niemiec, Austryi i Węgier, Badenu, Bawaryi, Belgii, Danii, Hiszpanii, Francyi, wielkiej Brytanii i Indyi angielskich, Włoch, Grecyi, Luxenburga, Norwegii, Holandyi, Persyi, Portugalii, Księztw naddunajskich, Rosyi, Serbii, Szwecyi, Szwajcaryi, Turcyi i Würtembergu. W regulaminie międzynarodowej służby telegraficznej po długich i nie bezowocnych dyskusyach zaprowadzono zmiany, których potrzebę okazała trzyletnia praktyka. Pomimo zniżenia taryfy wciągniętej w traktat z r. 1865 zniżono jeszcze raz taksy niektórych państw europejskich. Szczególniejszą uwagę zwróciła konferencya na wymianę depesz z Indyami, których taryfę znacznie zniżono: od 1go stycznia 1869 kosztować będzie depesza z Londynu do Kalkutty zamiast 120 tylko 71 fr., a aż dotąd łączyć będą niektóre linie szybko i pewnie Europę z Indyami. Do wszystkich tych ulepszeń należy jeszcze doliczyć utworzenie „centralnego bióra telegraficznego“, które dla wszystkich rządów będzie punktem środkowym wszystkich statystycznych i innych wiadomości. Rząd szwajcarski podjął się urządzenia tego bióra, którego utworzenie jest niezawodnie jedną z potrzebniejszych nowacyi konferencyi wiedeńskiej.

„Allg. Ztg.“ zamieszcza zajmującą korespondencyę z Paryża, której treść tu podamy:

Widocznie, powiada korespondent, przygotowuje się tu jakiś wypadek, gdyż na dworze tuileryjskim, w sferach rządowych i w ogóle w kołach politycz-

nych nie spotkasz osoby, coby go nie oczekiwała w przeciągu czasu od sierpnia do października. Stronnictwo wojenne zaczyna znowu dyplomątyzować, a jego rozumowanie zgadza się z misyą, jaką ma spełnić w Bruxeli nowy poseł cesarski senator Laguerronniére, (autor sławnych broszur politycznych rządowych i główny redaktor dziennika dworskiego „France“). A mianowicie, chce ono przez Belgię i Holandyę dostać się do Berlina. Napomykanie o związku celnym między Francyą, Belgią i Holandyą mogą tylko wskazywać, że rząd cesarski dla ujęcia sobie tych krajów gotów na stopniowe zniżanie taryfy celnej francuskiej. Rzeczywiście zaś chodzi o konwencye militarne a Król holenderski i część jego ministrów sądzi, że Prusy bardziej zagrażają Holandyi niż Francya, i dla tego gotowi są przyłączyć się militarnie do Francyi. W tem leży cała tajemnica, którą w Bruxeli powierzono dziennikom, aby opinia publiczna wyraziła odmowę, którą rząd nie chce się skompromitować. Rząd angielski doradza Królowi Belgów, żeby się wykręcał nie dając stanowczej odpowiedzi na wszelkie propozycye francuskie, aby nie dać Francyi pozoru do szukania zaczepki z powodu odmowy. W Bruxeli też chcą przedewszystkiem zyskać na czasie, i zostawić kwestye w zawieszeniu, licząc na to, że obecny stan rzeczy we Francyi nie długo potrwa. W interesie rządu belgijskiego leży przez długie miesiące negocyować o proponowanej mu przez Francyę konwencyi wojskowej, a unikać dania stanowczo odmownej odpowiedzi. Wie o tem gabinet tuileryjski, i to go nie gniewa, gdyż mu głównie i wyłącznie o to chodzi, żeby wywołać ze strony Prus protestacye, które chce zużytkować w zamiarach wojennych, jeśli Prusy nie będą mogły się powołać na stanowczą odmowę Belgii. Dzienniki półurzędowe francuskie napomykają nawet o bezpośredniem przyłączeniu Belgii i Holandyi do Francyi, w tem przypuszczeniu, że Prusy nie ścierpią podobnych insynuacyi.

Dlatego także stawione w Hadze i Bruxelli propozycye są dosłowną kopią traktatów pruskich z Niemcami południowemi. Jeśli Prusy twierdzić będą że takie traktaty zagrożą i zniszczą niepodległość dwóch krajów, tem samem potępią własne traktaty zawarte z państwami południowych Niemiec. To starcie prędko tu doprowadzi do ostatecznych następstw. Nie należy bowiem spuszczać z uwagi, że przedmiot starcia byłby za obrębem kwestyi niemieckich i terrytorium niemieckiego, i że protestacyom pruskim możnaby łatwo nadać charakter wyniosłego wyzwania. Opinia publiczna we Francyi niewątpliwie małą wagę przywiązuje do protektoratu nad Belgią i Hollandyą, i byłaby dla niej obojętną odmowa rządów tych dwóch krajów; jeśli jednak hr. Bismarck ośmieli się zabronić Francyi tego co sam uczynił w Niemczech południowych, i do czego Lavalette i Rouher musieli dopiero wynajdywać teoryę rezygnacyi francuzkiej, naówczas okrzyki wojenne rozlegną się w całej Francyi. I w istocie, stronnictwo wojenne we Francyi może na to liczyć, jeśli Prusy wmieszają się do tej drażliwej kwestyi traktatów wojskowych, a gabinet tuileryjski będzie miał dość stanowczości i energii w działaniu.

Florencka prasa zajmuje się bardzo żywo zniknieniem znacznej liczby dokumentów z archiwum **drugiej izby włoskiej**. Wszystkie te akta odnosiły się do prac komisyi w sprawie południowych kolei. Florentyński korespondent „G. di Venezia“ robi przy tej sposobności uwagę, że archiwa izby od dawna w takim były nieporządku, że w zeszłym roku na wniosek jednego z deputowanych wysadzoną została osobna komisya do uporządkowania archiwów. Tejto komisyi zawdzięczają odkrycie tej kradzieży. Niepodobna bowiem inaczej tłomaczyć sobie tego zniknienia, tem bardziej, że jest wiele osób interesowanych w tem, a prezydent izby wniósł już zaskarzenie do sądu.

Na posiedzeniu izby włoskiej z d. 24go b. m. wniósł Massari projekt nowego regulaminu. Komisya dla rozpatrzenia sprawy kursu przymusowego papierowych pieniędzy, konferowała wczoraj z jeneralnym dyrektorem banku narodowego i postanowiła przyjąć sumę 700 milionów lirów za maximum mogących być przez bank wydanych not.

W Rawennie bezpieczeństwo publiczne jest jeszcze zawsze zagrożone. Tak niedawno pewna banda splondrowała dwie plebanie, przy której sposobności jeden z księży został zabity, właściciela dóbr uprowadzono i uwolniono go tylko za opłatą znacznego okupu, a w bitwie z przybywającem na pomoc wojskiem położono trupem jednego żołnierza, a kilka innych raniono. Ani jeden ze złoczyńców nie był jednak schwytany. Karabiniery zaledwie są w stanie podołać męczącej służbie i dlatego zasługuje to na wielką pochwałę, że wielka liczba młodych ludzi, po największej części z wyższych stanów, ofiarowała się dobrowolnie do patrolowania po prowincyi, dopomagając do przywrócenia porządku i bezpieczeństwa.

Także w **Neapolitańskiem** broją jeszcze ciągle bryganci. „Italia“ opowiada pomiędzy innemi: „Na folwarku Alexandra Preziosi w Saponara pojawił się temi dniami naczelnik brygantów Cotogno z kilkoma towarzyszami, zrabował pomieszkanie właściciela i podpalił następnie dom. Partuza Domenica, który spostrzegłszy z daleka łunę pospieszył na pomoc, zabili zbrodniarze wystrzałem, a następnie najdosłowniej nożem w kawałki go pokrajali. Potem zrabowali innych mieszkańców tej wsi i pobili wiele ludzi, a to wszystko dla tego, ponieważ rodzina Preziosi wahała się zapłacić brygantom żądaną dawniej sumę. Inna banda pochwyciła dwóch bogatych obywateli i żąda za nią okupu 8500 lirów. W lesie Fassento rozstrzygnie się los biednych jeńców.

„Patrie“ otrzymuje ciekawe doniesienia z Rzymu. Podług tych doniesień miała mowa p. Baroche miana w ciele ustawodawczem zrobić jak najlepsze na Watykanie wrażenie. Papież ma być zawsze jeszcze bardzo przychylnym oddzieleniu kościoła od państwa, co także „Univers“ utrzymuje i podziela w tym względzie stanowisko francuskiego ministra wyznań. Wprawdzie nie tak ma się rzecz co do organicznych artykułów, ale zdaje się w Rzymie postanowiono nie wracać do rzeczy dokonanej i wszystko upoważnia do przypuszczenia, że sobor nie będzie usiłował narzucić wszystkim narodom jednakowych przepisów tak co do religijnej dyscypliny jako też co do stosunków pomiędzy państwem a kościołem. Kardynał Antonelli zdaje się podzielać zdanie p. Baroche, że rzecz tę trzeba pozostawić czasowi. Zresztą nie będzie się rzymska kurya ze zwyczajną sobie przezornością starać o rozszerzenie zakresu obrad doboru i zdaje się, że ograniczy się jedynie do uregulowania niektórych szczegółów dyscypliny kościelnej i do pewnych zmian w stosunkach pomiędzy państwem a kościołem, które postęp czasu nakazuje. Zapewniają wprawdzie, że stolica apostolska sama przygotowuje odpowiedzi na zapytania, które mają być przedłożone biskupom, ale sprawozdawca „Patrie“ utrzymuje, że doniesienie to jest mylne.

Następujące szczegóły statystyczne o **Persyi** podaje Mr. Rouald Thomson, sekretarz poselstwa angielskiego w Teheranie: Persya ma rozległości 648.000 mil kwadratowych z czego znaczna część jest pustynią, ludność zaś nie jest liczną, bo przypada zaledwie 7 głów na milę kwadratową. Tabris ma około 110.000, Teheran 85.000, Ispahan 60.000 mieszkańców. Odliczywczy milion ludności w miastach, 1,700.000 rozprószonych w Persyi Turków, Kurdów i Arabów i 1,700.000 innych mieszkańców, pozostaje około 4,400.000 dusz ludności krajowej. W skarbcu królewskim ma się znajdować 1,500.000 f. sz. i naczynia złote (własność korony) wartości 500.000 f. sz. Dochody państwa są większe jak wydatki; na wojsko wydaje Persya 700.000 f. sz. na cele nadzwyczajne 200.000 f. Liczba wojska wynosi nominalnie 105.500 ludzi, z tego jednak ledwie trzecia część zostaje w służbie czynnej, reszta zaś stanowi rezerwę, która w każdym czasie może być powołaną. Wojsko jest uzbrojone w muszkiety starej daty, zakupione w Paryżu po 25 franków i w Anglii przed 20 laty, i posiada nadto kilka tysięcy sztuk broni wyrobionej w Teheranie. Nadto armia posiada zaledwie 100 dział wszystkie lekkiego kalibru. Oficerowie w ogóle są mało wykształceni. Wywóz towarów z Persyi obliczają na 1,500.000 f. sz., przywóz na 2,500.000 f. sz. W ostatnich trzech latach wywóz zmniejszył się w skutek niepomyślnych rezultatów w jedwabnictwie. Jedwab jest głównym produktem Persyi.

Kronika.

(**Nadane ordery.**) Najj. Pan najwyższemi postanowieniami z d. 9. maja i 8. lipca b. r. raczył najmiłościwiej następującym pozwolić przyjąć i nosić otrzymane ordery: Radcy namiestnictwa Józefowi Medvey w Czerniowcach order ces. rosyjski Stanisława II. klasy; naczelnikowi powiatowemu Józefowi Kochanowskiemu w Sadagórze, tenże oder III. klasy; radcy rządowemu i dyrektorowi policyi w Krakowie Karolowi Englisch, sekretarzowi namiestnictwa Maurycemu Weber Ebenhof w Czerniowcach i dyrektorowi ruchu kolei lwowsko-czerniowieckiej Emanuelowi Ziffer ordery ces. rosyjskie Ś. Anny III. klasy.

(**Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.**) **Oszustwo.** Dnia 28. i 29. b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prez. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prokur. państwa p. Budzynowski, obrońca p. adw. Dr. Hoenigsmann) Chaim Morduchowicz Brachiński, rodem z Czarnobyla, osiadły jako kupiec w Kijowie, 37 l. ojciec trojga dzieci, izraelita i jego buchhalter Stefan Alexiewicz Kozłowiczerów, rodem z Szkłowa pod Mohilewem zamieszkały w Penzie, 38 l. żonaty rel. gr. oryen. Obadwaj przybyli dnia 5. lutego b. r. z Odessy na Czerniowce do Lwowa, stanęli w hotelu angielskim i Brachiński zaznajomił się zaraz z tutejszemi żydami jako bogaty kupiec rosyjski, mianowicie z jubilerem Osakiem Polowe i jego żoną, którym często rozpowiadał o swoich rozległych stosunkach handlowych, o swoim wielkim majątku, klejnotach swojej żony i t. d., a nakoniec otumaniwszy ich tem wszystkiem, zażądał, aby mu przynieśli papierowej monety rosyjskiej do wymiany za sumę 600 dukatów. Tego samego wieczora Polowe z faktorem lwowskim Wolfem Biegeleisenem obiecali Brachińskiemu w obecności Kozłowiczerowa przynieść rubli papierowych za 600 dukatów w złocie licząc dukat po 3 ruble 45 kopiejek. Jakoż dnia 10. lutego małżonkowie Polowe i Biegeleisen wręczyli obu cudzoziemcom 1794 rubli papierowych w 3 paczkach. Brachiński odliczywszy pieniądze, schował je do kieszeni i oboje Polowych posłał po brakujące jeszcze 276 rubli, a później także Biegeleisena dla zmienienia banknota 25rublowego — dukaty zaś miał natychmiast wypłacić. Gdy jednak Biegeleisen i Izak Polowe wrócili po chwili do hotelu, powiedziano im, że obadwa cudzoziemcy odjechali już fiakrem. Poszkodowani zawiadomili natychmiast policyę, w skutek czego obu oszustów zaraz za przybyciem do Brodów przytrzymano i odebrano im 1614 rubli.

Przed sądem obadwa wypierali się wszystkiego, Brachiński utrzymywał owszem, że skarzący chcieli jego oszukać przy sprzedaży 9 ℔ topionego złota. Zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa skazani zostali Brachiński na 8 lat, Kozłowiczerów na 6 lat więzienia zaostrzonego postem w każdym tygodniu i obadwa zapowiedzieli rekurs. Mnóstwo izraelitów przysłuchiwało się rozprawie.

(**Pożary.**) D. 18. b. m. w Szerzyczach w pow. jasielskim skutkiem nieostrożności 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, szkoda 980 złr.; d. 21go b. m. w Smodnie w pow. kossowskim dom włościański zaasekurowany, szkoda 300 złr., ogień miał być podłożony; d. 24. b. m. w Dornbach w pow. łancuckim dom i budynki gospodarskie sąsiada, szkoda 600 złr., ogień miał być podłożony; d. 27. b. m. w Dolniczu w pow. żółkiewskim 2 zagrody włościańskie, jak sądzą także przez podpalenie; d. 27. b. m. w Mochnatem w pow. Turka dom włościański z budynkami gpspodarskiemi, przyczyna niewiadoma, szkoda 200 złr.

Dnia 11. b. m. w Trzetrzewinie, w powiecie sądeckim, spalił się dach na domu od piorunu, szkoda 20 złr.; dnia 13. b. m. w Bakowiskach, w pow. kamioneckim, dom włościański, szkoda 231 złr, przyczyna niewiadoma; dnia 14. b. m. w Przychojcu, w pow. łańcuckim, 5 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi skutkiem nieostrożności, szkoda 1660 złr.; dnia 15. b. m. w Rakowiskach, w pow. kamioneckim, dom włościański ze stajnią skutkiem nieostrożności, szkoda 250 złr.; dnia 16. b. m. w Łukanowicach, w pow. brzeskim, dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda 300 złr., zły komin miał być przyczyną pożaru; dnia 17. b. m. w Łąkach, w tymże powiecie, 3 domy, przyczyna niewiadoma, szkoda 300 złr.; dnia 17. b. m. w Uhersku, w pow. stryjskim, dom włościański z przyczyny niewiadomej; dnia 23. b. m. w Żyznomircu, w pow. buczackim, folwark dworski z 400 kopami tegorocznego zboża, przyczyna niewiadoma; dnia 23. b. m. w Chorobrowie, w pow. sokalskim, dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda 600 złr., ogień miał być podłożony; dnia 24. w Chorostkowie dom wartości 120 złr., przyczyna niewiadoma; dnia 25. b. m. w Komarnikach, w pow. Turka, dom z budynkami gospodarskiemi i 10 sztuk bydła, szkoda 600 złr., ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W miesiącu czerwcu 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Jaryczów		Szczerzec		Łańcut		Przeworsk		Leżajsk	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	.	5	15	6	55	5	15	5	50
„ żyta	2	50	3	23	3	85	4	10	4	.
„ jęczmienia . .	2	21	2	35	3	32	1	33	3	.
„ owsa	1	35	1	75	2	25	1	74	2	20
„ hreczki	2	75	3		.	.	3	62	4	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	1	60	.	.	.	.	.	.
Cetnar siana	.	85	.	88	1	30	1	.	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	77	10	.	8	.	7	80	8	40
„ „ miękkiego	4	97	6	50	5	.	7	.	6	20
Funt mięsa wołowego	.	16	.	15	.	13	.	.	.	13
Mas okowity . . .	.	.	.	40	.	.	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 29. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej Tinku interpeluje ministra wyznań co do jakiegoś nauczyciela gymnazyalnego w Hermansztadzie, który miał się okazać niegodnym swego urzędu. Forma interpelacyi sprawiła powszechne oburzenie. Następnie przystąpiono do trzeciego czytania ustawy względem podatku dochodowego.

Paryż, 29. lipca. W procesie Stanów zjednoczonych przeciw właścicielom okrętów z Bordeaux i Nantes, sąd skazał prezydenta Johnsona na zwrot kosztów procesu, ponieważ prezydent nie udowodnił że sumy wypłacone Armanowi wpłynęły z kas publicznych Południa. Zarazem sąd odrzucił przeciwną skargę Armana jako bezzasadną.

Madryt, 28. lipca. Korespondencya z Lizbony zaprzecza pogłosce jakoby Król portugalski miał zamiar odwiedzić Cesarza Napoleona w Plombieres.

W kraju panuje spokój.

Lizbona, 29. lipca. Przybył tu parowiec brazylijski „Seine". Z Rio-Janeiro nadeszły z d. 8. b. m. doniesienia małoznaczące o wojnie.

Larmiento obwołany prezydentem federacyi argentyńskiej.

Nowy York, 16. lipca. Senat przyjął bil upoważniający do emisyi 25 milionów 3proc., płatnych banknotami certyfikatów celem spłacenia not zwanych Compound-Interest-Notes.

Salnave obwołał się cesarzem Haiti.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. lipca.

Hotel George: PP. Mysłowski Józ., z Zwiniacza. — Przybysławski Wład., z Podola. — Rozwadowski Józ., z Jagielnicy. — Zakrzewscy Ign. i Józ, z Rosyi.

Hotel europejski: Chojecki Stan., z Zarzyc. — Janicki Wład., ze Stubna.

Hotel Langa: Naderer Adolf, c. k. kapitan, z Tarnopola. — Schuster Ant, c. k. porucznik, ze Złoczowa.

Hotel angielski: Drzewiecki Konst., z Remenowa.— Myszkowski Ludw., do Jarosławia.

Hotel Kuhna: Barański Adolf, z Radłowic. — Czerkawski Fel., ze Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. lipca.

PP. Reindl Ant., c. k. major, do Wolicy. — Brzozowski Wikt., do Załuczy. — Czerwiński Jan. do Ciemieszowicy. — Hudetz Wacł., do Brodek. — Jakubenz Jerzy, do Kopaczyniec. — Kowalski Ign., do Teysarowa — Komar Edm. i Millo Alex., do Wiednia. — Mogilnicki Wacł., do Krakowa. — Polański Fel, do Rudnik. — Raciborowski Wacł, do Wiednia.— Stecher Ferd., do Turynki. — Ujejski Bron., do Lubszy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323.99	+ 12.4	74	PnZ b sł.	mgl.
2. god po poł.	324.21	+ 20.2	38.	PdW. sł	1
9. god. wiecz.	324 78	+ 14.4	75.	—	1

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 30 lipca.								
Akc. gal. kol. zel. K. L.	—	—	—	—	209	75	210	75
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	183	50	184	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	80	78	30
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	74	10	74	60
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	87	50	88	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	66	80	67	30
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	75	89	50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	76	25	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	37	5	41
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	41	5	46
Napoleondor	—	—	—	—	9	7	9	14
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	53½	1	54½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	34	9	41
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68	1	69
Srebro	—	—	—	—	111	—	112	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. lipca 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.10	63.25
od kwietnia do października po 5%	63.—	63 10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 o 5% latach	69 —	70.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.—	72 50
Metaliki po 5%	59 10	59 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170 —	170.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	170.—	170.50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 —	78 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 30	86 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95 25	95 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	96.60	96 80
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

Niższej Austryi	86.—	86 25
Czech	91 50	92 50
Węgier	76 50	77.—
Galicyi	66 50	67 —
Siedmiogrodu	70 25	71.—
Bukowiny	66.25	67 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	211.70	211 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	635.—	638.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	159 50	160.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1852.—	1857.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	251 20	251 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180 25	180 40
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	164.75	165.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208 50	209 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	183.—	183 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	540 —	542.—
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.50	93.70
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92.—	92.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	89.—	89.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	99.75	100 —

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	136 75	137 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95 —	95 50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	129. —	12[illegible].—
„ „ po 50 zł. w. a.	55. —	56. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33 —	34. —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	172.—
Salma „ 40 „ „	40.	41.—
Palfiego „ 40 „ „	36.—	37. —
Clarego „ 40 „ „	—.—	37
St. Genois „ 40 „ „	33.—	34 —
Windischgrätza 20 „ „	21.—	22 —
Waldsteina 20 „ „	22 —	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	15. 0	16 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 75	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	95 25	95 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94 75	95 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94 90	95.20
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	113 70	113.85
Paryż za 100 fr.	45.20	45 2[illegible]

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	5.42	5.43
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.99	9.09½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.65	111 85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	85
„ z procentami z maja i listopada	59	—
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	86	90
Akcye banku wiedeńskiego	735	—
„ „ kredytowego	215	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	60
Srebro	111	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	40

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1687) **Kundmachung.** (3)

Nr. 12711. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg wird bekannt gemacht, daß die Tabak- und Stempel-Kleintrafik zu Lemberg sub Nr. 5¼ im Concurrenzwege zu verpachten ist.

Der Ersteher hat das Tabakmateriale in der Großtrafik Nr. 1. die Havanna-Zigaren und die Stempelmarken aber bei dem k. k. Tabakbezirk- und Stempel-Hauptmagazine in Lemberg gegen gleich baare Bezahlung zu beziehen, und den bedungenen Pachtzins vom Tage der Uebernahme der Trafik bei dem k. k. Hauptzollamte in Lemberg monatlich vorhinein zu entrichten.

Der Verkehr in dieser Trafik belief sich im Jahre 1867, und zwar:

a) beim Tabak auf . . . . . 4876 fl. 67½ kr.
b) bei Stempelmarken auf . 1754 „ 40 „

Der Tabak-Kleinverschleißgewinn auf . . . . 487 „ 67½ „

und die Provision von Stempelmarken auf . . . . 26 fl. 30½ kr. österr. Währ.

Die Bewerber um dieses Commissionsgeschäft haben ihre schriftlichen versiegelten Offerte bis zum Eilften (11.) August 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der oberwähnten k. k. Finanz-Bezirks-Direction einzubringen.

Die Offerten sind mit der legalen Nachweisung der Großjährigkeit, mit dem Moralitätszeugniße und mit der Quittung einer Gefällscasse über den Erlag des Reugeldes von Fünfzig Gulden österr. Währ. zu versehen.

Die näheren Licitationsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Lemberg, am 24. Juli 1868.

(1677) **Edict.** (3)

Nr. 4581. Vom k. k. Saybuscher Bezirksgerichte wird dem Hyacint Namysłowski, Marianna de Namysłowskie Pawełek und Ursula de Namysłowskie Nowotarska ob deren unbekannten Aufenthaltsortes mittelst dieses Edictes bekannt gegeben, daß über Ansuchen der Eheleute Wencel und Francisca Böhm deren Intubulation als Eigenthümer der auf den Namen des Hyacint Namysłowski, Marianna Pawełek und Ursula Nowotarska intabulirten Realitätsantheile sub Conscr. Nr. 361 alt, 391 neu in Saybusch mit dem Bescheide vom 12. Februar 1868 Z. 4581 ex 66 bewilligt und dieser Bescheid dem für den obgenannten Abwesenden bestellten Curator Herrn Franz Rybarski zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Saybusch, am 12. Februar 1868.

(1669) **Kundmachung.** (3)

Nr. 10199. Zu Folge der im Einvernehmen mit dem königl. ungarischen Handelsministerium gegebenen Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird die Passagiersgebühr bei allen im galizischen Postbezirke, dann zwischen Czernowitz und Bistritz, zwischen Kołomea und Marmoros-Szigeth, zwischen Stryj und Munkacz, zwischen Dukla und Kaschau, und zwischen Bochnia und Keszmark verkehrenden Malle-, respective Personen-Posten, vom 1ten August 1868 angefangen, auf Vierzig Kreuzer (40 kr.) pr. Person und eine Meile festgesetzt.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 20. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 10199. W skutek upoważnienia wysokiego c. k. ministerstwa dla handlu i gospodarstwa narodowego, w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem handlu wydanego ustanawia się należytość od osoby, przy wszystkich w galicyjskim okręgu pocztowym, dalej między Czerniowcami i Bystrzycą, między Kołomyą a Marmorosz-Szygetem, między Stryjem a Munkaczem, między Duklą a Koszycami i między Bochnią a Lewoczą kursującemi pocztami wozowemi względnie osobowemi począwszy od 1. sierpnia 1868 na czterdzieści centów (40 c.) od mili.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 20. lipca 1868.

(1684) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nr. 37660. Zu besetzen:

Eine Amtsdienersstelle bei der Landeshauptkasse in Lemberg mit dem Gehalte jährlicher 315 fl. öst. W.

Gesuche sind unter Nachweisung insbesondere der Kenntniß der Landessprachen binnen vier Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Nur solche Individuen können mit Aussicht auf Erfolg um diese Stelle einschreiten, welche bereits zur Staats-Verwaltung in Dienstverbande stehen, oder sich im Stande der Disponiblität befinden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 15. Juli 1868.

(1680) **Edykt.** (2)

L. 33291. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy niby zgubionych książeczek galic. kasy oszczędności, a mianowicie Nr. 21648 na imię Anny Szarawary w ilości 45 zł. w. a. z odsetkami od dnia 28. marca 1861 opiewającej i Nr. 7611 na imię Joanny Kocowskiej w ilości 111 zł. w. a. z odsetkami od dnia 22go czerwca 1862 opiewającej, ażeby te książeczki w przeciągu sześciu miesięcy sądowi okazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu takowe za amortyzowane uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 30. czerwca 1868.

(1692) **Edykt.** (1)

Nr. 6988. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni Walentemu i Franciszce z Bąkowskich Jaszowsko Konarzewskim z miejsca pobytu i życia niewiadomym, niemniej ich z imienia niewiadomym spadkobiercom lub prawonabywcom, że w dniu 15. czerwca 1868 do l. 6988 p. Jan Komarnicki przeciw nim wytoczył pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Łopuszny praw z kontraktu dzierzawnego w dniu 1. kwietnia 1842 zawartego wypływających Dom. 224 pag. 381 nr. 28 on. intabulowanych, w załatwieniu którego pozwu do ustnej rozprawy sporu dzień sądowy na 28. sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana przeznaczony został.

Wzywa się przeto Walentego i Franciszkę z Bąkowskich Jaszowsko Konarzewskich, tudzież ich spadkobierców lub prawonabywców, którym p. adwokat krajowy Dr. Czaderski z substytucyą p. adwokata Dr. Ehrlich jako kurator ustanowiony został, aby wszelkich środków do obrony wcześnie użyli, ile że inaczej skutki zaniedbania sobie sami przypisać będą musieli.

Sambor, 30. czerwca 1868.

(1693) **Edykt.** (1)

Nr. 40385. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy niniejszym edyktem nieobecnego Klemensa Pierzchałę zawiadamia, iż przeciw temu na prośbę Bazylego Towarnickiego nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 złr. a. w. z p. n. pod dniem 28 lipca 1868 do l. 40291 wydany został.

Gdy teraźniejsze miejsce pobytu tegoż jest niewiadomem, to ustanawia się dla Klemensa Pierzchały na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adwokata krajowego p. Dr. Sermaka z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Goreckiego, i temuż powyż powołaną uchwałę tego sądu doręcza się.

Lwów, dnia 28. lipca 1868.

(1694) **Edykt.** (1)

Nr. 37718. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą p. Teresę Cikowską, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania Süssel Stroh z dnia 14. lipca 1868 do l. 37718 uchwałą z dnia 22. lipca 1868 do l. 37718 nakaz płatniczy na sumę wekslową 450 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 22. lipca 1868.

(1706) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 541. Ces. król. sąd powiatowy w Sanoku zarządził celem ściągnięcia wierzytelności 315 złr. a. w. z 5% od połowy tej sumy za czas od 1. maja 1865 aż do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 15 złr., dalej egzekucyi w kwocie 10 złr. i teraźniejszemi w kwocie 37 złr. 81 kr. a. w. przyznanemi, przymusową sprzedaż realności pod Nr. kons. 91 przy ulicy głównej do rynku prowadzącej, w Sanoku położoną, w 3ch terminach, to jest: 24. sierpnia, 24. września i 22. października 1868, każdą razą o godzinie 10tej zrana w sądzie, gdzie przy pierwszym i drugim terminie sprzedaży ta realność przynajmniej w cenie szacunkowej, zaś przy trzecim terminie bez poprzedniego zasłuchania wierzycieli celem ułatwiających warunków nawet niżej ceny szacunkowej, jednak za cenę sprzedaną zostanie, któraby na pokrycie zahypotekowanych wierzycieli (na teraz z wierzytelnościami do wysokości 635 złr. a. w. z p. n.) wystarczyła.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 3067 złr. $52^3/_4$ kr. a. w.

Wadyum wynosi 300 złr. a. w. w gotówce, lub w papierach kredytowych galicyjskich według kursu na dniu licytacyi.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania, wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie, a o wysokości podatków wywiedzieć się można w c. k. urzędzie podatkowym w Sanoku.

O tem uwiadamia się obie strony i wierzycieli tabularnych, a to: Perlę Schönbachową i ks. Antoniego Laureckiego do rąk własnych, zaś niewiadomego z życia i miejsca pobytu właściciela nie wymienionego, złożonej w depozycie dawnego magistratu Sanockiego znalezionej kwoty 9 złr. $58^2/_3$ kr. a. w., dalej tych wierzycieli, którzyby po dniu 7. lutego 1868 do tabuli weszli, lub którymby dla jakiejbądź przeszkody rezolucya sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, na ręce kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego, c. k. notaryusza w Sanoku ustanowionego i przez edykta.

C. k. sąd powiatowy.

Sanok, dnia 15. czerwca 1868.

(1705) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1579. Ces. król. sąd powiatowy podaje do wiadomości powszechnej, iż celem wydobycia wywalczonej przez Juliannę Rzepkową przeciw nieletnim Ignacemu i Jakóbowi Wilczkom przez ojca Józefa Wilczka zastąpionych należytości 280 złr. wraz z przyznanemi kosztami sporu per 5 złr., kosztami egzekucyjnemi pr. 5 złr. 68 kr., 9 złr. 44 kr. i 3 złr. 36 kr., 12 złr. 35 kr., tudzież dalszych kosztów egzekucyjnych odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytacyę realności w Rakszawie pod Nr. kons. 370 star. 580 now. położonej, tudzież budynków do tego należących w trzech terminach dnia 13go sierpnia, 11go września i 15go października 1868, każda razą o godzinie 10tej zrana na gruncie do sprzedaży przeznaczonym, że za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa per 270 złr. $26^1/_2$ kr. w. a., poniżej której ta realność przy dwóch pierwszych terminach sprzedaną nie zostanie, przy trzecim zaś terminie nawet niżej tej ceny sprzedaną będzie; zresztą że dalsze warunki licytacyjne, tudzież akt opisania i akt oszacowania tej realności w sądowej registraturze każdego czasu przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 23. lipca 1868.

(1704) **Edykt.** (1)

Nr. 15990. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Władysławowi Węglowskiemu niniejszym edyktem czyni wiadomo, że na prośbę Wojciecha Kłaput uchwałą z dnia 5. kwietnia 1867 do l. 7979 extabulacya sumy 210 złr. w. a. z p. n. Dom. 384, pag. 145 nr. 15 on. w stanie biernym części dóbr Lgota na rzecz Władysława Węglowskiego zaprenotowanej wraz z odmownym ustępem uchwały do l. 26806 ex 1863 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu p. Władysława Węglowskiego jest nieznane, przeto tenże c. k. sąd krajowy dla niego p. adwokata tutejszego Dra. Natkisa ze zastępstwem p. adwokata Dra. Frenkla za kuratora ustanawia, któremu powyższa uchwała tabularna się doręcza.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1868.

(1701) **Edict.** (1)

Nro. 2852. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podhajce wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen des Hrn. Jacob Ohrenstein zur Hereinbringung der gegen die Eheleute Oiser und Beile Seide erſiegten Forderung von 160 fl. sammt den bereits mit 6 fl. 88 kr. und gegenwärtig mit 6 fl. 8 kr. zuerkannten Executionskosten die executive Feilbietung der den Eheleuten Oiser und Beile Seide gehörigen Realitätshälfte Nr. 164 in Podhajce bewilligt, und unter nachstehenden Bedingungen am 24ten August, 11. September und 28. September 1868, jedesmal um 9 Uhr früh, bei der 3ten Feilbietung auch unter dem Schätzungswerthe vorgenommen werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth mit 412 fl. 50 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kaufluſtige wird verpflichtet sein vor Beginn der Licitation 10% des Schätzungswerthes im Betrage von 41 fl. öst. W. als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches sodann nach beendeter Licitation rückgestellt, dem Ersteher aber in den Meistboth eingerechnet werden wird.

3. Sofort nach gerichtlicher Bestätigung des Licitationsactes hat der Ersteher spätestens binnen 14 Tagen den ganzen Kaufschilling zu erlegen, widrigens auf dessen Gefahr und Kosten eine neue Feilbietung wird ausgeschrieben werden.

4. Nach gezahlten Kaufschilling wird der Ersteher in den physischen Besitz dieser Realitätshälfte eingeführt, ihm das Eigenthumsdekret ausgefertigt und sämmtliche auf dieser Realitätshälfte haftenden Lasten auf den Kaufpreis übertragen.

Uebrigens können der Schätzungsact und die Licitations-Bedingnisse in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Podhajce, am 27. Juli 1868.

(1700) **Edykt.** (1)

Nr. 1166. Ces. król. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niniejszem domniemanych spadkobierców ś. p. Jędrzeja młodszego z Motycza poduchownego, że tenże Jędrzej Złotek wniósł pod dniem 5. czerwca 1866 do l. 1539 pozew przeciw Janowi Złotkowi młodszemu o własność i oddanie gospodarstwa pod Nr. kons. 42 w Motyczu poduch. położonego z p. n. Gdy zaś Jędrzej Złotek zmarł przed doręczeniem mu tego pozwu, przeto dla nieobjętej jego masy ustanawia się kuratorem Jana Złotka (syna Andrzeja młodszego) z Motycza poduchownego, i do dalszej rozprawy w tym sporze wedle przepisów post. cyw. galic. wyznacza termin na 19. września r. b. o godz. 9tej rano.

Oznajmia się więc niewiadomym spadkobiercom powoda, aby na termin tym albo sami osobiście się stawili, albo dotyczące sposoby obrony udzielili kuratorowi, lub też innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, i w ogóle wszystkiego użyli, co im ku prawnej obronie służyć może, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli, jakiemi by z zaniedbania tego.

Rozwadów, dnia 29. maja 1868.

(1699) **Edykt.** (1)

Nr. 1068. Ces. król. sąd powiatowy Kolbuszowski zawiadamia Stanisława Biesiadeckiego z Kolbuszowej, niewiadomego miejsca pobytu, iż Michał Biesiadecki brat jego w grudniu 1860 beztestamentalnie zmarł, i on wraz z innemi do spadku pozostałego jest powołany, i zarazem go wzywa, aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w tymże sądzie się zgłosił, ile że spadek by pertraktowano tylko z tymi, którzy się do spadku zgłosili, i z rzeczonym kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 13. czerwca 1868.

(1707) **Kundmachung.** (1)

Nr. 34777. Zur Sicherstellung der zur Conservation der dem Kałuszer k. k. Bezirke zugewiesenen Staatsstraßen für das J. 1869 oder für eine dreijährige Periode, nämlich die Jahre 1869, 1870 und 1871 erforderlichen Deckstoffes wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der für das Jahr 1869 sicherzustellende Deckstoff beträgt, und zwar auf der:

a) Biała - Stryj - Sniatyner Straße

3225 Prismen à 54 Cub. Schuh im Betrage . . . . 8373 fl. $32^1/_2$ kr.

b) Brzuchowicer-Bursztyn-Podhorkier Straße

400 Prismen à 54 Cub. Schuh im Betrage . . . . 991 fl. 40 kr.

c) Rożniatów-Rosulnaer Straße

470 Prismen à 54 Cub. Schuh im Betrage . . . . 1402 fl. 30 kr.

Im Ganzen 4095 Prismen im Betrage 10767 fl. $2^1/_2$ kr. österr. Währ.

Der diesbezügliche Kostenüberschlag, dann die allgemeinen und speciellen Lieferungsbedingnisse, namentlich die mit hierortiger Verordnung vom 13ten Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem k. k. Bezirksamte in Kałusz eingesehen werden.

Unternehmungsluſtige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten vorschriftsmäßig verfaßten Offerten bis längstens 18ten August l. J. bei dem genannten Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht vorschriftsmäßig verfaßte Offerten werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 18. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 34777. Dla zabezpieczenia kamiennego materyału potrzebnego do utrzymania gościńców rządowych, przydzielonych do Kałuskiego c. k. powiatu budowniczego na rok 1869 albo też na trzyletni przeciąg czasu, mianowicie na lata 1869, 1870 i 1871 rozpisuje się niniejszem licytacyę zapomocą ofert.

Przypadające do zabezpieczenia na rok 1869 materyał kamienny wynosi, a to:

a. Na gościńcu między Białą, Stryjem i Sniatynem

3225 pryzm po 54 stóp kubiczn. w cenie . . . . 8373 zł. $32^1/_2$ kr.

b. Na gościńcu między Brzuchowicami Bursztynem i Podhorkami.

400 pryzm po 54 stóp kub. w cenie . . . 991 zł. 40 kr.

c) na gościńcu między Rożniatowem i Rosulną.

470 pryzm po 54 stóp kubiczn. w cenie . . . . . . 1402 zł. 30 kr.

Razem 4095 pryzm w cenie . 10767 zł. $2^1/_2$ kr. wal. austr.

Dotyczący kosztorys, tudzież ogólne i osobne warunki dostawy, mianowicie zaś obwieszczone tutejszem rozporządzeniem z 13go czerwca 1856 liczba 23821 warunki licytacyi ofertowej można przeglądać w c. k. urzędzie powiatowym w Kałuszu.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procentowe wadyum, wnieśli najdalej po dzień 18go sierpnia r. b. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Późniejsze oświadczenie, jako też nie ułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

(1697) **Edict.** (1)

Nr. 6786. Vom k. k. Złoczower Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Ludwika Ośmiałowska Gutsbesitzerin aus Janczyn mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Salamon Nathansohn, Osias Dawid, Hersch Rappaport und Moses L. Rosenzweig wegen Uebergabe von 40 Korez Waitzen oder Zahlung des Werthes pr. 412 fl. öst. W., dann Zahlung der Summe pr. 2129 fl. österr. Währ. sammt Nebengebühren eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 28. September 1868 11 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Fr. Ludwika Ośmiałowska unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Złoczów zur Vertretung der Belangten auf Gefahr und Kosten derselben den hiesigen Landes-Advokaten Herrn Dr. Wesołowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Warteresiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zu seiner Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehende Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 22. Juli 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.